PÆDAGOGISK GRUNDLAG: DANNELSE OG BØRNEPERSPEKTIVER

Kort præcisering af "Dannelse og Børneperspektiver"
Dannelse skal ud fra det pædagogiske grundlag forstås som en individuel meningsfuld læring, hvor barnet som aktiv deltager forankrer værdier og viden i egen personlighed.

Børneperspektivet er en analytisk bestræbelse på at beskrive, hvordan det der sker, ser ud og har betydning for konkrete børn i deres aktuelle liv. Derfor er der ikke kun ét børneperspektiv, men lige så mange perspektiver, som der er børn.

Det teoretiske afsæt
Børn udvikler deres kompetencer gennem flere typer af legemiljøer, rutiner og fællesskaber gennem hele dagen.

I vores pædagogiske arbejde tages der udgangspunkt i lektor og forsker Kim Rasmussens 5 teser omhandlende demokratisk dannelse. Her handler demokratisk dannelse om rettigheder, herunder at bestemme og medbestemme. Inddragelse og deltagelse herunder in- og eksklusion. Anerkendelse herunder underkendelse. Inviterende rum herunder sted, stemning og atmosfære.

Demokratisk dannelse er indlejret i hverdagens og hverdagslivets relationer og samspil.

Overordnet praksis for det pædagogiske personale
For at styrke barnets dannelse, har vi som pædagogisk personale ansvar for at udfordre alle børn forskelligt og tage ansvar for dannelse og børneperspektivet, så alle oplever succes og sejre i dagligdagen og lærer, at det er ok at fejle.

Det betyder, at det pædagogiske personale i Ullerup Bæk distriktet:

- Udvikler læringsmiljøer, hvor børn har indflydelse/medbestemmelse med udgangspunkt i barnets nærmeste udviklingszone.
- Er undersøgende sammen med børnene, hvor vi responderer og følger børnenes intentioner.
- Indgår i legen og skaber rum for fordybelse, samt inviterer til at børnene er aktivt deltagende.
- Arbejder med differencerede børnefælleskaber og positionerer os, alt efter hvilket behov den pågældende børnegruppe har.
- Videndeler omkring børn for at opnå fælles forståelse og indsats.

Sådan arbejder Skovlodden med dannelse og børneperspektiver:

Gennem vores aktive deltagelse er vi medvirkende til at opbygge det enkelte barns egen værdi, samt dets værd i en social kontekst. I praksis betyder det, at vi anerkender og italesætter barnets følelser og handlinger. Vi ser dannelse som en dialektisk proces, hvor såvel individ som fællesskab er i fokus. Når vi spejler eller italesætter barnets valg af aktiviteter, er vi medvirkende til at styrke

dets selvfølelse samt selvværd. Her er det særligt vigtigt at tage udgangspunkt i zonen for nærmeste udvikling.
I relationen mellem barn-barn og barn-voksen skabes der en 3. platform, hvor barnet danner sig som menneske.

- Når vi f.eks. skal i gymnastiksalen eller i hallen, bliver børnene spurgt, hvad de synes vi skal lege der. Vi aftaler så med børnene, hvordan og hvad vi så skal lave.

- Vi hjælper og støtter børnene i følelsesregulering ved at se på det enkelte barn og situationen.

- I perioder har børnene ikke faste pladser, de bestemmer selv, hvor de vil spise i den gruppe, de er på. Det betyder, at dem der lige har leget sammen på legepladsen også kan sidde og spise frokost sammen. I andre perioder er der faste, for f.eks, at etablere nye børnefællesskaber samt give struktur og tryghed.

- Vi arbejder med science og ud fra den undersøgende/eksperimenterende tilgang. Vi har fokus på børns mod og at børn kan erfarer, at der kan være flere resultater/erfaringer end først antaget.

- Vi er opmærksomme på at følge børns spor i forhold til planlægning af aktiviteter og temaer, som vi tilrettelægger på stuemøderne. Bl.a. er børnene med på råd i “børn i madprocesser”

- Vi leger lege, som børnene vælger.

- Ind imellem har vi afstemning om, hvad vi skal, her kan der opstå en forståelse for demokrati i børnehøjde.

- I vuggestuen ses børnenes medbestemmelse f.eks. ved valg af sange til formiddagsfrugt.